

PARAULA I VIDA

Regina coeli, laetare, alleluia

Propera la festa litúrgica de la Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya i de totes les diòcesis catalanes, és bo que li donem a la Verge Maria el lloc central que ocupa sempre en la celebració de la Pasqua de Resurrecció. Ella es mantingué ferma al peu de la Creu de Jesús, l'acompanyava adolorida, silenciosa i envoltada de soledat (així l'anomena el poble cristià), però plena de fe i d'esperança, font de llum i de vida, perquè va creure i va estimar de forma única. Ella va rebre dels llavis del mateix Jesús el gran do de ser Mare de l'Església i Mare de tota la humanitat: «Aquí tens el teu fill». I nosaltres la rebem a casa nostra, l'estimem, la venerem i l'omplim de reconeixença agraïda. Gràcies per ser la nostra Mare amorosa: «Aquí tens la teva Mare!» ens va dir Jesús a tots. La Pasqua va portar l'esclat de joia dels deixebles i el seu enviament per a la missió, i Maria els acompanyà, els reuní per pregar amb ells i esperà, amb ells, el do de l'Esperit Sant a la Pentecosta, que corroborava la seva missió apostòlica. Maria continua acompanyant i ajudant el poble cristià en totes les seves necessitats.

Durant el temps pasqual, l'Església venera i felicita la Santíssima Verge Maria pregant una oració molt antiga, el *Regina Coeli* que és la pregària cristiana de l'Església catòlica en honor de la Verge Maria en el temps del goig pasqual, sempre unida a l'«al·leluia» de la resurrecció. Felicitem Maria per la resurrecció del seu Fill Jesucrist, que a Ella li devia comportar una alegria immensa. L'himne és ben popular: «**Regina coeli, laetare, alleluia. Quia quem meruisti portare, alleluia. Resurrexit, sicut dixit, alleluia. Ora pro nobis Deum, alleluia.**» «Reina del cel alegre-vos; al·leluia. Perquè Aquell que meresquéreu portar; al·leluia. Ha ressuscitat tal com va dir; al·leluia. Pregueu Déu per nosaltres; al·leluia!»

Regina Coeli són les paraules llatines amb què comença l'himne pasqual que substitueix el res de l'Àngelus durant el temps litúrgic de Pasqua. Així ho va establir el Papa Benet XIV en 1742. Tot i que no es coneix l'autor d'aquest breu i bellíssim himne, ja es cantava al segle XII i els framenors franciscans el resaven després de l'ofici de Completes, ja a la primera meitat del segle XIII. Fou segurament per la difusió de l'espiritualitat franciscana que es va popularitzar i es va expandir arreu. Si bé aquesta oració

és d'autor desconegut, la tradició l'atribueix al Papa Sant Gregori el Gran (540-604), el qual hauria escoltat els tres primers versos cantats pels àngels, mentre caminava descalç un matí, en una processó a Roma, i als quals ell va afegir la quarta línia.

Resem i cantem el *Regina Coeli* amb fe i devoció. Portem-li a la nostra Mare i Patrona, que des de Montserrat vetlla pel poble de Catalunya, tots els anhels i les necessitats del nostre país, perquè en les eleccions a les Corts de l'Estat surtin elegits aquells que millor i més encertadament treballin per la pau i la reconciliació, pel diàleg entre tots els pobles que formem l'Estat, cridats a estimar-nos i a col·laborar solidàriament. I que els elegits aquest diumenge actuïn amb responsabilitat en la línia d'aconseguir una economia social que posi interès preferent pels qui menys recursos tenen, i es preocupin de la família, del suport i respecte a la vida, de la joventut, dels aturats, dels emigrants, i dels més vulnerables.

¡La Mare de Déu ens ajudarà, com sempre ha fet al llarg de la nostra història mil·lenària!

† **Joan Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Recés sobre el Misteri pasqual a Balaguer

Els dies 5, 6 i 7 d'abril va tenir lloc a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer un recés per als fidels de la Diòcesi, predicat per l'Arquebisbe d'Urgell Joan Enric Vives, per preparar espiritualment la Setmana Santa i centrat en els textos evangèlics del Tridu del Misteri pasqual. Hi van assistir uns quaranta fidels, que en clima de silenci i de pregària, van anar seguint les hores de pregària previstos, amb una Vetlla a la nit, les eucaristies i les predicacions, seguides de meditació personal, de què va constar el recés de tres dies. L'Arquebisbe va estar acompanyat pel Vicari episcopal per a l'acció pastoral, Mn. Antoni Elvira, i el Rector del Seminari, Mn. Gabriel Casanovas.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Carisma i testimoni de la vida consagrada

Un dels objectius del Concili Vaticà II era l'«aggiornamento» de l'Església. El món anava canviant en molts aspectes i l'Església sentia que havia de dialogar i renovar-se per tal de fer entenedor el missatge evangèlic a l'home contemporani. A la Constitució *Gaudium et Spes* s'afirma que «el goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot els dels pobres i de tota mena d'afigits, són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de verament humà que no ressoni en llur cor». (...)

La vida religiosa havia d'adaptar-se també, i crec que hi va dedicar, i hi continua dedicant, a aquesta renovació molts esforços i mitjans. (...)

Hi ha uns desafiaments que ens acompanyen en aquest camí postconciliar, entre d'altres, la lluita contra el desencís que pot provocar la irrupció del pecat en els nostres projectes, el perill de la secularització no

donant testimoni d'Aquell amb qui ens hem trobat i ha transformat les nostres vides.

És també un desafiament la comprensió de la vida consagrada en el si de l'Església, les relacions frateres entre tots els qui formem el cos del Crist.

La dona consagrada té una aportació específica que convida a una reflexió.

La desinstal·lació, el sortir de les nostres zones de confort per anar a cercar a la humanitat que pateix és una invitació permanent. Aquests són alguns exemples, sense ànim d'exhaurir-los. Amb totes les febleses existents crec que la vida religiosa ha estat, i és, honesta i agosarada.

No deixa de sorprendre que en alguns llocs, tot i l'elevada edat de molts dels seus membres, se segueix amb il·lusió la cerca de nous camins compromesos més evangèlics, es procura viure amb llibertat proclamant la veritat sense atemorir-se pels poders temporals, amb gran simplicitat i humilitat. El gran desafiament, de tota mane-

ra, entenc que és la radicalitat de la nostra vocació, i la gosadia i confiança per a donar-hi una resposta lliure en bé de tot el poble de Déu i de la humanitat sencera.

La vida consagrada s'ha de deixar interpel·lar sempre per la gran pregunta ètica que recorre la Bíblia, «què n'has fet del teu germà?», i ha de donar-hi resposta segons el carisma rebut per a la major glòria de Déu que, com bé diu Ireneu de Lió, és la vida dels homes.

Les orientacions del Concili ens exigeixen una vigoria espiritual que ens dugui a cercar sempre i permanentment com «arrelar i enrobustir el Regne de Crist» (LG 44).

És una crida a una conversió constant.

Margarita Bofarull Buñuel, r.s.c.j.
Presidenta de l'Institut Borja de Bioètica

De la ponència «Carisma i testimoni de la Vida Consagrada». III Simposi Internacional sobre el Concili Vaticà II (2014). Publicat a *Revista Catalana de Teologia*.

PALABRA Y VIDA

*Regina coeli,
laetare, alleluia*

En la proximitat de la festa litúrgica de la Virgen de Montserrat, patrona principal de Catalunya y de todas las diócesis catalanas, es bueno que le otorguemos a la Virgen María el lugar central que ocupa siempre en la celebración de la Pascua de Resurrección. Ella se mantuvo firme al pie de la Cruz de Jesús, le acompañaba dolorosa, silenciosa y rodeada de soledad (así la titula el pueblo cristiano), pero llena de fe y de esperanza, fuente de luz y de vida, porque creyó y amó de forma única. Ella recibió de los labios del mismo Jesús el gran don de ser Madre de la Iglesia y Madre de toda la humanidad: «¡Aquí tienes a tu hijo!». Y nosotros la recibimos en nuestra casa, la amamos, la veneramos y la llenamos de reconocimiento agradecido. Gracias por ser nuestra Madre amorosa: «¡Aquí tienes a tu Madre!», nos dijo Jesús a todos. La Pascua significó el estallido de alegría de los discípulos y su envío para la misión, y María les acompañó, los reunió para orar con ellos y esperó, con ellos, el don del Espíritu Santo en Pentecostés, que corroboraba su misión apostólica. María sigue acompañando y ayudando al pueblo cristiano en todas sus necesidades.

Durante el tiempo pascual, la Iglesia venera y felicita a la Santísima Virgen María rezando una oración muy antigua, el *Regina Coeli* que es la oración cristiana de la Iglesia católica en honor a la Virgen María en el tiempo del gozo pascual, siempre unida al «aleluya» de la resurrección. Felicitamos a María por la resurrección de su Hijo Jesucristo, que a Ella le debía conllevar una alegría inmensa. El himno es bien popular: «**Regina coeli, laetare, alleluia. Quia quem meruisti portare, alleluia. Resurrexit, sicut dixit, alleluia. Ora pro nobis Deum, alleluia.**» «Reina del cielo, alégrate, aleluya. Porque el Señor, a quien has llevado en tu vientre, aleluya. Ha resucitado según su palabra, aleluya. Ruega al Señor por nosotros, aleluya.»

Regina Coeli son las palabras latinas con las que comienza el himno pascual que sustituye al rezo del Ángelus durante el tiempo litúrgico de Pascua. Así lo estableció el Papa Benedicto XIV en 1742. Aunque no se conoce el autor de este breve y bellissimo himno, ya se cantaba en el siglo XII y los frailes menores franciscanos lo rezaban después del oficio de Completas, ya en la primera mitad del siglo XIII. Fue seguramente por la difusión de la espiritualidad franciscana que se popularizó y se expandió por todo el mundo. Si bien esta oración es de autor desconocido, la tradición se la atribuye al Papa San Gregorio Magno (540-604), quien habría escuchado los tres primeros versos cantados por los ángeles, mientras caminaba descalzo una mañana, en una procesión en Roma, y a los que él añadió la cuarta línea.

Recemos y cantemos el *Regina Coeli* con fe y devoción. Llevemos a nuestra Madre y Patrona, que desde Montserrat vela por el pueblo de Catalunya, todos los anhelos y las necesidades de nuestro país, para que en las elecciones a las Cortes del Estado salgan elegidos aquellos que mejor y más acertadamente trabajen por la paz y la reconciliación, el diálogo entre todos los pueblos que formamos el Estado, llamados a amarnos y a colaborar solidariamente. Y que los elegidos este domingo actúen con responsabilidad en la línea de lograr una economía social que ponga interés preferente por los que menos recursos tienen, y que se preocupen de la familia, del apoyo y respeto a la vida, de la juventud, de los parados, los emigrantes, y de los más vulnerables.

¡La Virgen nos ayudará, como siempre ha hecho a lo largo de nuestra historia milenaria!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Confirmacions a Ponts

«La Paràbola del Pare misericordiós!» —així va subratllar als joves confirmands que hauríem d'anomenar la Paràbola proclamada en el Diumenge IV de Quaresma (Lc 15,1-3.11-32)— l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, en l'Eucaristia dominical dins la qual va administrar el sagrament de la Confirmació a 18 joves de Ponts i dels pobles veïns.

Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de Ponts, Mn. Jaume Mayoral, així com Mn. Bonifaci Fortuny, Mn. David Codina i el diaca Mn. Josep Caba. Va assistir a l'Eucaristia l'Alcaldessa de Ponts, Il·lma. Sra. M. Alba Basomba Gili.

Mons. Vives a la seva homilia va voler felicitar els pares i padrins dels joves que aquell dia rebien el sagrament de la Confirmació perquè s'havien preocupat per sembrar la fe en els seus fills i fillols que

un dia pel sagrament del Baptisme havia estat posada en els seus cors i que ara, ja més grans, després d'un temps adequat de preparació i maduració, com un arbre, havia arrelat i aquell dia era confirmada amb la plenitud del do de l'Esperit Sant, que rebien en la seva Confirmació. L'Arquebisbe Joan-Enric mostrà als joves com els seus pares i padrins estaven molt joiosos en aquell dia perquè els veien ja més grans i mica en mica anirien prenent les seves pròpies decisions però els havien donat el millor utilitatge per a emprendre el camí de la seva joventut i maduresa: la fe en Jesús.

Al final de la Missa, els joves confirmands rebieren un Nou Testament de mans del Sr. Arquebisbe que els exhortà a estimar la Paraula de Déu i llegir-ne cada dia un petit fragment. La Missa fou solemnitzada pels cants de la Coral Pontsicana.

Conferència a l'Escola Catequètica de Ribes de Freser.

Mons. Joan-Enric Vives va oferir una conferència al grup de l'Escola Catequètica de les parròquies de la Vall de Ribes de Freser el 8 d'abril. La sala de la rectoria de Ribes es va omplir i més de 50 persones van seguir la ponència «Introducció a la Carta als Romans de l'apòstol Pau», aprofundint en aquesta carta que sol ser considerada la més important de l'apòstol.

Mons. Vives presentà com en aquesta carta de l'apòstol hi ha

els punts capitals de la doctrina sobre l'obra redemptora de Crist i la vida cristiana, tot aprofundint el que havia dit ja a la Carta als Gàlates i presentant de forma més sistemàtica tant l'acció redemptora i justificadora de Jesucrist Salvador com les conseqüèn-

cies que se'n seguiran. Subratllà com molts intèrprets consideren que l'argument central de la Carta està condensat en Rm 1,16-17: la salvació per mitjà de la justícia de Déu que ens és comunicada per la fe i no tant per les obres manades per la Llei mosaica.

Un diàleg amb els assistents a l'Escola Catequètica i la celebració de les Vespres i l'Eucaristia a la Parròquia de Ribes de Freser clogué la jornada, amb un sopar amb els preveres i el diaca d'aquella Vall.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Entrem en el misteri del cor adolorit de Déu que és Pare, i parlem amb Ell mirant les moltes calamitats del nostre temps» (20 de febrer).

@Pontifex: «En els moments més foscos de la nostra història el Senyor es fa present, obre camins, aixeca la fe descoratjada, ungeix l'esperança ferida, desperta la caritat adormida» (20 de febrer).

@Pontifex: «Senyor, tu coneixes la resistència que tenim per deixar entrar en el nostre cor els dolors dels altres. Obre els nostres cors i plasma'ls a la teva imatge» (21 de febrer).

@Pontifex: «Senyor, concentra la nostra mirada en allò essencial, fes que ens desprenguem de tot allò que no ajuda a fer transparent l'Evangeli de Jesucrist» (23 de febrer).

Formar-se per fer una catequesi de qualitat

Quaranta catequistes van participar en la matinal de formació organitzada per la Delegació diocesana de Catequesi el dissabte 30 de març.

El Centre Sant Domènec de Càritas d'Urgell a Balaguer va acollir la trobada que s'inicià amb l'acollida i les paraules de benvinguda que Mn. Antoni Elvira, Delegat de Catequesi, adreçà en nom de la delegació a tots els participants.

Seguidament, Mn. Jaume Mayoral dirigí l'estona de pregària que girà entorn del text de la paràbola del Pare Misericordiós (Lc 15,1-3.11-32).

A continuació, cada catequista participà en un dels següents tallers formatius que els talleristes oferien en aquesta ocasió: «La pregària i la missió» (Mn. Josep M. Aresté); «Dinàmiques a la catequesi» (Sra. Mariví Castaño); «La catequesi amb els sentits» (Sr. Ramon Oromí); «Pares i catequistes. Com

ho fem? Jo m'hi apunto» (Mn. Josep Montoya i Sra. Conxita Salvadó).

En acabar la sessió dels tallers, els diversos grups es reuniren de nou a la capella per dur a terme una breu pregària d'acció de gràcies per tot el que s'havia compartit i après durant la matinal. Així es clogué la trobada i tots els qui pogueren compartiren el dinar al restaurant del Sant Crist de Balaguer.

► **La figura de Ramon Llull a l'Ateneu Sant Pacià.** A l'Aula Magna de l'Ateneu Universitari Sant Pacià va tenir lloc l'acte acadèmic «El beat Ramon Llull, font d'inspiració i recerca» el 28 de març, presidit pel Cardenal Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona, i per Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe de Mallorca.

Hi van assistir, entre d'altres, l'Arquebisbe d'Urgell i Secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense,

Mons. Joan-Enric Vives; els bisbes auxiliars de Barcelona, Mons. Sergi Gordo i Antoni Vadell; el Director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya; el Degà de la Facultat de Teologia de Catalunya; el Vicerector de Política Acadèmica i adjunt al Rector de la Universitat Ramon Llull, Jordi Riera; l'exPresident del Parlament, Joan Rigol; i altres autoritats civils i acadèmiques.

Mons. Taltavull va obrir l'acte destacant la importància de la figura de Ramon Llull per als nostres dies i presentant-lo com un model de silenci i meditació, remarcant-ne la seva importància i actualitat, i un exemple d'entesa, diàleg i col·laboració entre diverses cultures. El Dr. Jordi Gayà va presentar les obres *Enchiridion Theologicum Lullianum* i *Raimondo Lullo, e il nuovo dialogo tra cristianesimo,*

ebraismo e islam que han estat editades per l'Ateneu Universitari Sant Pacià de Barcelona. I el Dr. Albert Soler, Professor de la Universitat de Barcelona, va presentar les Actes del Congrés d'Obertura de l'Any Llull dels anys 2017 i 2018 editades per la Universitat de les Illes Balears i la Universitat de Barcelona, del volum *Mil proverbis. Proverbis d'ensenyament de Ramon Llull* (Patronat Ramon Llull, 2018), i el llibre *Hores de Ramon Llull* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2019).

► **Mons. Vives s'entrevista i coneix l'AECC a La Seu d'Urgell.** El dia 30 de març, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va rebre a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell els membres de la Junta directiva de l'Associació Espanyola contra el Càncer de l'Alt

Urgell (AECC), el President Sr. Zósimo González, la Vicepresidenta Sra. M. Carme Carbonell, i el Secretari Sr. Antoni Calvet. El President de l'entitat a l'Alt Urgell va poder explicar a l'Arquebisbe la important tasca d'ajuda als malalts de càncer i als seus familiars que l'AECC de l'Alt Urgell realitza. L'associació dona suport des de fa molts anys a la gent que pateix la malaltia i als seus familiars.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Siena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i patrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc. *Tortosa* (al territori de la Comunitat Valenciana) □ Sant Vicenç Ferrer, prev.

30. □ Dimarts [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet

de Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.; sant Aldobrando, bisbe. *Tortosa* (territori de la Comunitat Valenciana) □ Santa Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església, patrona d'Europa.

MAIG

1. ■ Dimecres [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró secundari de Catalunya (1456). □ Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç,

bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dijous [Fets 5,27-33 / Sl 33 / Jo 3,31-36]. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família i mr.

3. ■ Divendres [1C 15,1-8 / Sl 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; Trobament de la santa Creu;

santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Dissabte [Fets 6,1-7 / Sl 32 / Jo 6,16-21]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 5,27b-32. 40b-41 / Sl 29 / Ap 5,11-14 / Jo 21,1-19 (o bé, més breu: 21,1-14)]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304) a Tessalònica.

Diumenge II de Pasqua (C)

COMENTARI

Creure per tenir vida

Resurrecció de Marko Ivan Rupnik, SJ

La finalitat dels evangelis la trobem clarament al final de les paraules que llegim avui: *Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i havent cregut, tingueu vida en el seu nom.* Els apòstols han cregut en el Crist ressuscitat i per això poden curar, donar vida: *Els apòstols obraven molts miracles entre el poble. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués alguns... tots recobraven la salut.* Això no és obra de Pere perquè és un gran taumaturg sinó per obra del poder del Ressuscitat que actua en ell... Però Crist ha donat als seus apòstols poders encara més extraordinaris: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu quedaran sense perdó.* Ara bé cal creure en Crist i als apòstols tampoc no els va ser fàcil de fer-ho. Ho veiem en Tomàs: *Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.* I això que els companys li havien dit: *Hem vist el Senyor.* Però ell no se'ls creu: vol tocar, vol constatar; potser pensa que els altres s'han deixat enganyar veient el Crist quan era un fantasma. Però quan Crist torna a fer-se present, llavors, abans de tocar-lo ja confessa: *Senyor meu i Déu meu.* Una esplèndida confessió de fe. I Jesús diu unes paraules molt consoladores per a nosaltres que no hem tocat el Crist: *Feliços els qui creuran sense haver vist.* Nosaltres som feliços si creiem en ell. A la segona lectura diu Crist: *Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme.* La mort ja no té cap poder, només el té Crist, viu per sempre més. Ja s'ha acabat el poder de la mort. Ara regna la vida per sempre més.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis.

Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.* O bé: *Al-leluia.*

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jo, Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres comparteixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darrere meu un gran crit, com un toc de corn que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats.» Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or. En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguis por. Jo soc el primer i el darrer. Soc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 5,12-16)

Por mano de los apóstoles se realizaban muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Todos se reunían con un mismo espíritu en el pórtico de Salomón; los demás no se atrevían a juntarseles, aunque la gente se hacía lenguas de ellos; más aún, crecía el número de los creyentes, una multitud tanto de hombres como de mujeres, que se adherían al Señor. La gente sacaba los enfermos a las plazas, y los ponía en catres y camillas, para que, al pasar Pedro, su sombra, por lo menos, cayera sobre alguno. Acudía incluso mucha gente de las ciudades cercanas a Jerusalén, llevando a enfermos y poseídos de espíritu inmundo, y todos eran curados.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.* O bien: *Aleluya.*

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Yo, Juan, vuestro hermano y compañero en la tribulación, en el reino y en la perseverancia en Jesús, estaba desterrado en la isla llamada Patmos a causa de la palabra de Dios y del testimonio de Jesús. El día del Señor fui arrebatado en espíritu y escuché detrás de mí una voz potente como de trompeta que decía: «Lo que estás viendo, escríbelo en un libro y envíalo a las siete iglesias». Me volví para ver la voz que hablaba conmigo, y, vuelto, vi siete candelabros de oro, y en medio de los candelabros como un Hijo de hombre, vestido de una túnica talar, y ceñido el pecho con un cinturón de oro. Cuando lo vi, caí a sus pies como muerto. Pero él puso su mano derecha sobre mí, diciéndome: «No temas; yo soy el Primero y el Último, el Viviente; estuve muerto, pero ya ves: vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del abismo. Escribe, pues, lo que estás viendo: lo que es y lo que ha de suceder después de esto.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.